Mizah

Ç.H.P

ANTİKALAR VE MÜCEVHERAT

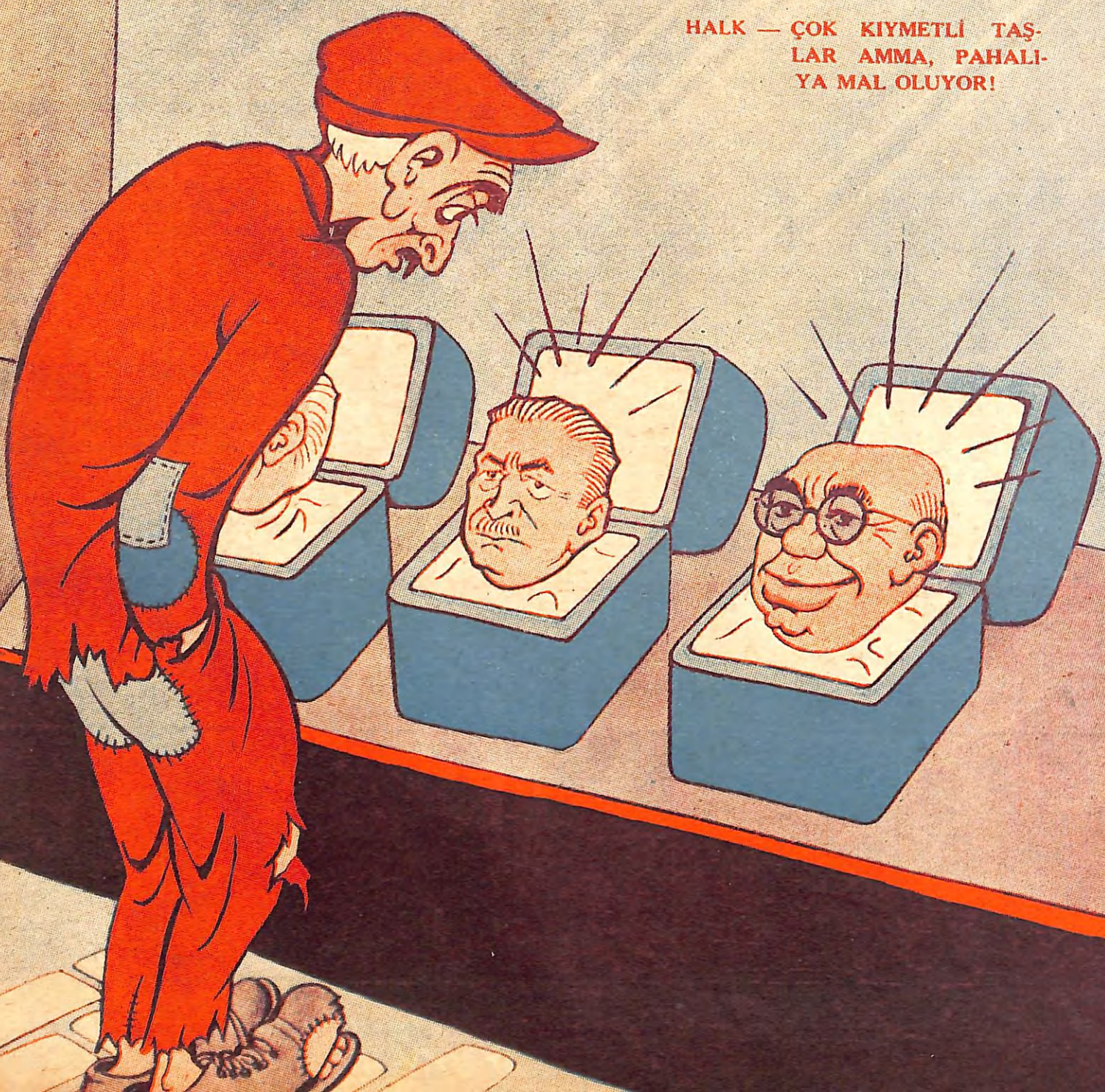

HALK — ÇOK KIYMETLİ TAŞLAR AMMA, PAHALIYA MAL OLUYOR!

DİPSİZ KİLE, BOŞ ANBAR..

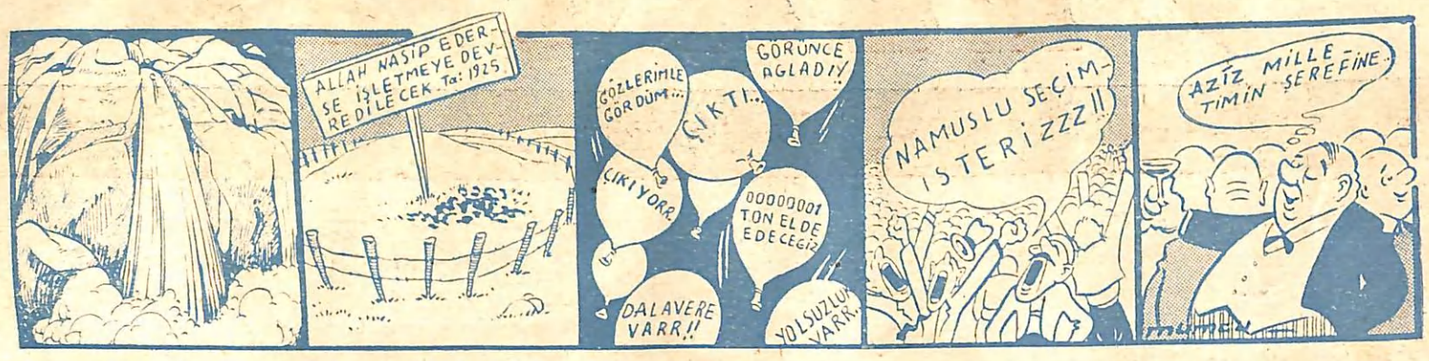

Suyumuz boşuna akar... Madenimiz boşuna bekler... Petrolümüz boşuna durur... Halkımız boşuna bağırır... Mesuller de boşuna övünür!

ANLAYANA

ANLAŞMA

Tekel Umum Direktörü (!) yaptığı bir toplantı sonunda işçileriyle tam bir anlaşmaya varmış. Bu anlaşmaya göre... Yalnız daha evvel şurasını açıklamak lâzım: Tekelin göndereceği tavzihi neşretmemek için gerekli tedbirleri aldık. Evet, bu anlaşmadan anlaşıldığına göre bundan sonra işçilere, kendi arzuları üzerine ücret yerine içki verilecek. Maliyet üzerinden... Yakında Tekel bayilerinin birdenbire her tarafta çoğaldığını görürseniz şaşmayın!

AZ VEREN CANDAN

Hükûmet bir bildiri, yani tebliğ yayınladı, yani neşretti. Bataklıkları, kurutanlara bedava dağıtıyor. Eh, Allah razı olsun! Az veren candan... Kazma, küreğe sarılan bataklıklara göç etsin! Bir dönüm arazi sahibi olmak için çoluk çocuk toprak kazıp bataklık kurutmaya başlasın... Ama bu arada sülâlece romatizmadan inim inim inliyecek, sıtmadan kırım kırım kırılacaklarmış, kimin umurunda? Sanki memlekette boş toprak kalmadı. Hükûmet , her tarafı bataklık mı görüyor, yoksa niyeti milletin kanını kurutmak mı? Anlıyalım!

YANIYORUZ !

Karamsar bir hatun «Alçak komünistler, bu sene de camileri tutuşturmağa başladılar!» dedi. Camiler, dua edenlerin ateşli ahlarından da tutuşabilirdi ama, bu seferki müezzinin hatası. Vaktinden evvel kendine izin vermiş. Sahaflar çarşısı derseniz, herhalde oradaki yangının da mesulü var.

Eskiden, yangınlara bir türlü münasip bir mesul bulunamazdı (Ankaradaki Mill İEğitim Bakanlığı yangını gibi). Şimdi maşallah hepsinin mesulü derhal yakalanıyor. Aradaki fark bu kadar. Yoksa yangınlar, pekalâ ciğerimizi kavurmakta berdevam. Bari itfaiye teşkilâtına mahut şarkıyı da öğretelim:

Çare bulan olmadı bu yâreye!..

YA GİRMEZLERSE?

D. P. fikrini açıkça söyledi: Seçim kanunu beklendiği gibi çıkmazsa seçime girmiyeceklermiş.

Peki. Haydi buna karar verdiler. Ne demeğe işi aleniyete döküyorlar? İktidar partisinin eline göz göre göre koz verilir mi yahu! Seyredin C.H.P. deki feryadı şimdi: Muhalefet bizi tehdit ediyor! Baskı yapıyorlar! Biz, muhalefetin arzusuna göre hareket edersek birliğimiz nerede kalır? Bari D.P. saflarına iltihaf edelim! Öyle kuru gürültüye pabuç bırakamayız! Ya seçime girsinler, yahut...

Ama, Halk Partisi bir yandan da onların seçime girmemeleri için duaya devam edecek. E... Ne de olsa vaziyet daha garantili olur. Şimdi memleket iki bölük. Halk ya girmezlerse? diye üzüntüde, C.H.P. ya girerlerse? diye...

SİVRİSİNEK

BİR VARMIŞ, BİR YOKMUŞ...

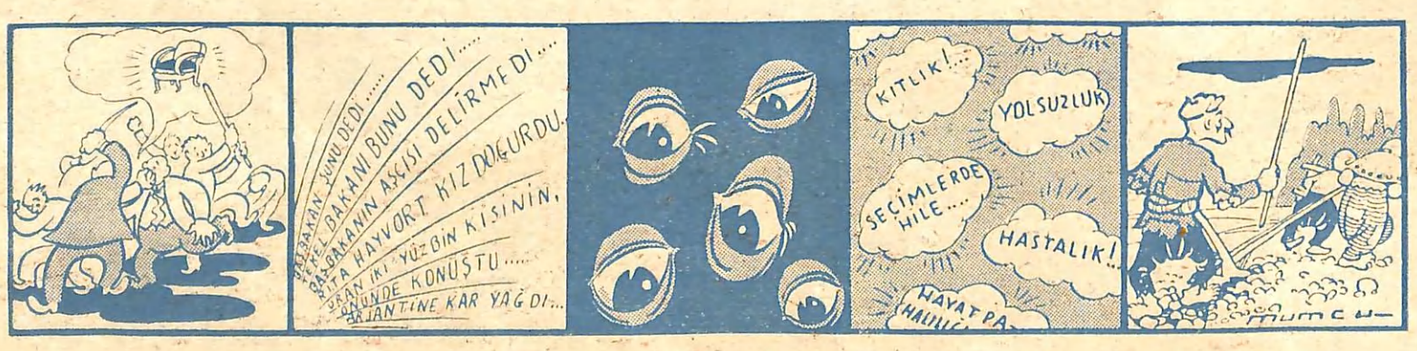

Partilerimiz var... Radyolarımız var... Bakanlarımız var... Duyanlarımız var... Benimseyenlerimiz yok!

Cilt: 8 — Sayı: 185 FİYATI 25 KURUŞ 20 Ocak 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞ KÖŞEDEN

Yavaş atın tekmesi...

MUHTEREM Marşal plânının feyizli neticeleri sökün etmeğe başladı. Birleşmiş Milletler iktisadî konseyi kararları gereğince, birçok milletler gibi biz de yünlü kumaş istihlâkimizin bir kısmını ithal yoliyle sağlıyacakmışız. Ama bizim ithal nisbeti yüzde elli sularında. Öteden, pahalı buldukları için, dış piyasadan hiçkimse Sümerbank mamullerine metelik vermemiş. İthalât başlayınca mahut 20 milyon metre kumaş iç piyasada da sarfedilemiyecek...

Vaktiyle köylünün biri İstanbula gelmiş. Padişahın Cuma namazına gideceği bir saatte tesadüfen yolu üzerinde bulunmuş. Selâmlık resmi başlayıp da Hünkâr arabasında geçerken, tesadüf bu ya, atlardan biri, tam önüne gelince, başını köylüden tarafa çevirmiş. Adam köyüne döndükten sonra bir kibir, bir tafra ki sormayın: Fakirliğine rağmen azametinden durulmuyor. Yabancılardan merak edip soranlara, muhtar:

— Ona, Baktıoğlu derler. Bir vakitler padişahın atı ona bakmıştı. Mühim adamdır ha... dermiş.

Biz de Baktıoğluna döndük. Hâlâ işin böbürlenme tarafındayız ama, bu sefer galiba atın nalları görünmeye başladı...

MİZAHÇI

*

SIRA İLE

Arkadaşının yanında ufak bir oğlan çocuk görmüştü.

— Maşallah! dedi. Allah bağışlasın. Senin mi?

Baba cevap verdi :

— Yaramazlık ettiği zaman benim, uslu oturduğu zaman annesinin oğlu oluyor.

YURDUN HER TARAFINDA HAVA MUHALEFETİ ŞİDDETLENDİ..

C.H.P. — Galiba ayazda kalacağım !

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Ormanlı dilsizlerle mülâkat

Elbette haberiniz var. İki ikiz ve dilsiz, Ordu ormanlarında yakalandı. Radar vasıtasiyle kendilerinden bir mülâkat istedim. Hal diliyle kabul ettiler. Tek heceli bir takım seslerden başka ifade çareleri olmayan, saç sakal birbirine girmiş bu yarı vahşi vatandaşlarla konuştuklarımı naklediyorum:

— Nasıl, tabiat ortasındaki orman hayatı rahat mı?

— Üüüü!.. (Yani çok rahat!)

— Neden rahat? Neden rahat? Vergi tahsildarı, radyo ücreti, seçim derdi yok diye mi?

— Hıı! (Yani evet!)

— Şehirde halk buğday bulamazken siz taze meyva yiyormuşsunuz; millet ete hasretken bol av etiyle geçiniyormuşsunuz, öyle mi?

— Hıı!..

— Sakın bunları kimseye söylemeyin, ahali dağa çıkar, ormana dağılır yoksa...

— Hıı!..

— Peki, yıllardanberi böyle vahşi hayatı sürmek sizi sıkmadı mı?

— A, a, a, a, (yani hayır!)

— Bilgisizliğinizden utanmıyor musunuz? Bakın muhterem C.H.P., otuz senedir memlekette hayırlı bir takım işler gördü. Bunların feyzinden mahrum kaldınız.

— A, a, a, a!.

— Sizi İstanbula götüreceklermiş, mostra diye herkese göstereceklermiş! Böylece açıktan para kazanır, belki de zengin olur, ticaret hayatına atılır, ihtimal başımıza birer hacı ağa da siz kesilirsiniz. Ama sakın içkiye alışmayın! Biliyorsunuz ya, orada vali Fahrettin Kerim var..

— Hıı!..

— Size ne yapar biliyor musunuz?

— A, a, a, a!.

— Bakırköye gönderir..

— .....

— Tımarhaneye kapatır!

— .....

— Bel kemiğinizden su alır..

— .....

— Beyninizden de su alır...

— .....

— Şiş kadar iğneler sokar.

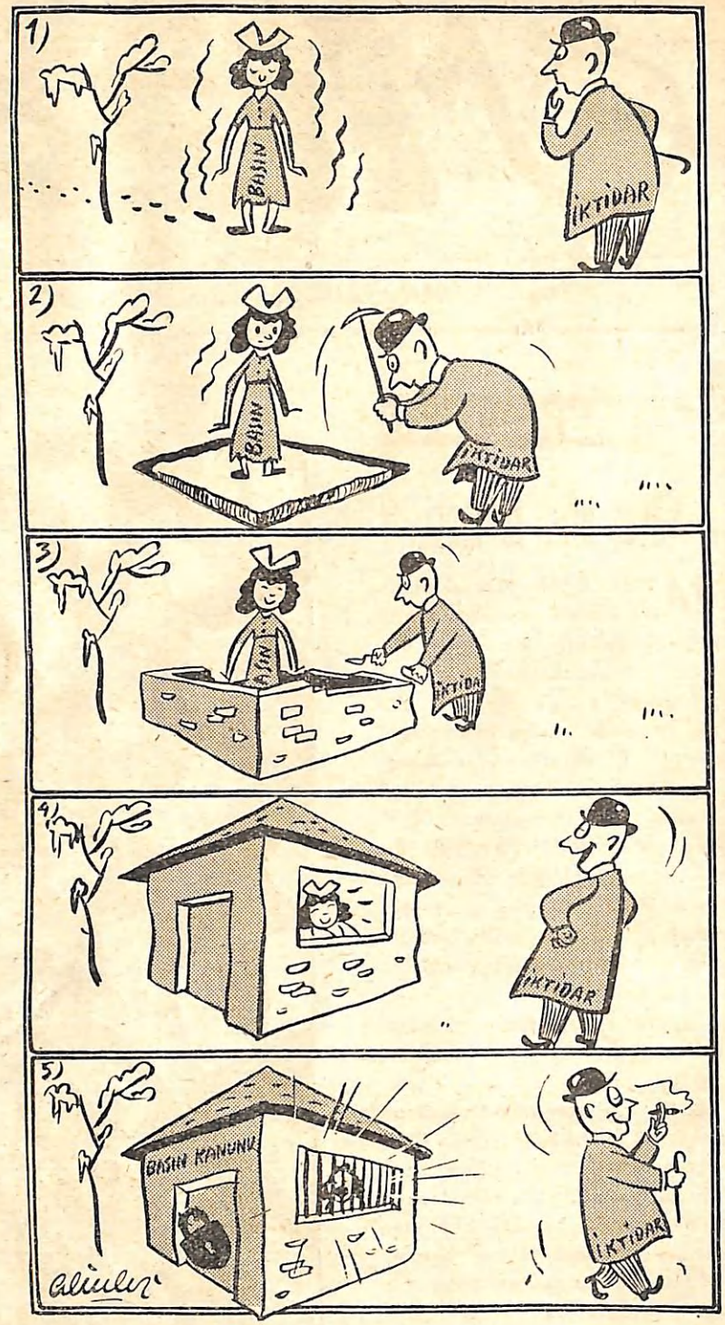

Yeni Basın Kanunu hazırlanıyor !

Sonra akıllanırsınız ha!..

Bu son sözlerim üzerine dilsizler canhıraş feryatlarla ağlaşmaya başladılar. Hemen teselli ettim:

— Ama korkmayın.. Zararsız adamdır . Hem onun sayesinde siz de meşhur olursunuz. Filminizi çekerler. Sergi evinde ahali sizi alkışlar. Size konuşma öğretmeye kalkarlarsa sakın istemeyin!

— Hıı!..

— Zorlarlarsa yalnız «evet» demesini öğrenin!

— Hıı!..

— «Hayır» kelimesini katiyen öğrenmeyin!

— Hıı!..

— Bir kere her şeye «evet» demeğe alışırsanız istikbal sizindir!

— Hıı!..

— Partiye girersiniz...

— A, a, a, a!.

— Umumî müdür, meclisi idare âzası, belki de milletvekili olursunuz!

— A, a, a, a!.

— Neden istemiyorsunuz? Fena mı? Memleket sizin olur. O pis ormanlarda yarı aç, yarı tok sürüneceğinize karnınız doyar, göbeklenirsiniz!

— A, a, a, a!.

— Kafamı kızdırmayın! Siz «evet» demeye bakın... Her bankada paranız, kat kat evleriniz olur. Daha... daha... daha yükselirsiniz!

İkizler yine ağlaşmağa başlamazlar mı? Heriflerin katiyen deli olduğuna karar vererek mülâkatı kısa kestim!

1950 SEÇİM KAMPPANYASINDA :

— Yooo... Kıpırdama.. Buna (ihkak-ı hak) derler!

Tek keramet

Gelir Amma Ne Gelir

Her ne dem nâz ile cânan beni ihyâye gelir
Nakd-i mevcûdum o dem hâtır-ı şeydâye gelir

Nice diller dökerim nâzır-ı mâliyye gibi
Her sözüm râtıb u yâbis iki ma'nâye gelir

Acheson dinlese Marşal plânından yardım
Truman duysa dritnavt ile sermâye gelir

Lâkin ol serv-i revan nutkuma vermez metelik
Akçeden gayri sadâ şevkını itfâye gelir

Dinlerim Aldoğan îrâd-ı kelâm ettikçe
Diyemem bin sözünün bir teki imlâye gelir

Kim demiş bizde bugün kaht-ı ricâl olduğunu
Bizim erkânı cihan seyr ü temâşâye gelir

Adalan Bürge Satır Bangu ilâ âhırikî
İstesek günde beş on tânesi dünyâye gelir

Bizde bir fâtiha üç kûl hüveden sonra kişi
Der-akab nâzır olup nezd-i Günaltâye gelir

Hangi mevzûu dilersen senin emrinde Ozan
Kays-i Mecnun gibidir hayme-i Leylâye gelir.

AKILLI OZAN

İstanbul Belediyesi kendi teknik imkânlariyle karları temizlemiştir!— Vali'nin beyanatından —

— *Neden benimle evlenmek istemiyorsunuz? Evlenince ideal bir kadın, bir hazine olacağım..*
— *İşte ben de hazinedar muamelesi göreceğimden korktuğum için cesaret edemiyorum!*

FIKRALAR

ZAMANE

«Aydın okulu» nun kibar talebelerinden; on, on iki yaşlarında iki çocuk birbirlerine dert yanıyorlardı:

— Şu ana babamızla başımız belâda doğrusu. Elimize geldikleri zaman o kadar yaşlanmış bulunuyorlar ki, artık huylarını değiştirmek kabul olmuyor...

PAZARLIK

Hayganuş Dudu ölmüş, eşyası mezada çıkarılmıştı. Bu arada bir de papağan vardı.

Meraklılardan biri bir lira verdi.

Bir diğeri üç liraya çıkardı.

O zaman papağan dile geldi:

— Beş lira ver, kuzucuğum, sana bir öpücük vereyim...

İMTİYAZ

Komünist yoldaş partinin gözüne girmiş, vesika ile ekmek alırken fırının önünde beklememek imtiyazını kazanmıştı. Bu imtiyazı veren vesikayı cebine koyup fırına damladı. Fırının önünde iki sıra üzerine dizilmiş bir kalabalık vardı. Arasından geçerek doğru kapıya koştu.

Karşısına çıkan polise vesikayı gösterdi.

Polis:

— Şu sıranın nihayetine diye emretti.

Adam:

— Benim sıra beklememek hakkım var, dedi.

Polis cevap verdi:

— Biliyorum. Sağdaki sıra, sıra beklemiyecek olanlardır!

— *Eyvah, Fahrettin Kerim..*
— *Nereden anladın?*
— *Görmüyor musun, bizi süpürge sopasiyle bekliyor!*

ESKİ TAS...

Kadın evlilik hayatlarındaki saadeti anlatıyordu:

— Biliyor musunuz? Seneler geçtikçe karı-koca birbirlerinin huyunu kapıyorlar.

Kocası hemen atıldı:

— Karımın söylediği çok doğru. Yirmi sene sonra ben onun huyunu kaptım, o benimkini kaptı, Allah eksik etmesin, yine kavgasız bir günümüz geçmiyor.

SUAL

Çocuk :

— Ben nereden geldim, anne? diye sordu.

Annesi içinden: «tamam!» diye düşündü ve oğluna, cinsiyet bahsinin girift meselelerini münasip bir lisanla anlattı.

Çocuk dikkatle dinledikten sonra:

— Tuhaf şey! dedi. Mektepte yanımda oturan çocuk Trabzondan gelmiş!

HAYRET !

Arkadaşı marifetli köpeğini göstererek:

— Bak, diyordu, bizim köpek işte böyle sigara içer ve dumanını halka halka savurur... Garip değil mi?

Tiryaki Salih Murat Uzdilek:

— Evet, dedi. Çok garip. Bu kadar güzel çeken sigarayı nereden buluyor!

G. Yeşim, Erenköy:

Kuzum Akıl Hocası, gökten bir parmak kar yağsa ne trenler düzgün işliyor, ne vapurlar.. Kime şikâyet edelim de bu hale mâni olsun?

Akıl Hocası:

Tabii Allaha... Belki halinize acır da kar yağdırmaz, olur a...

★

Hakkı Ötkü, İzmit :

Bir İngiliz denizaltısı batmış, duydunuz mu?

Akıl Hocası:

O bir şey değil bayım, hiç olmazsa o, denizin altındaymış da batmış; biz karadayken batıyoruz ya...

★

Osman Altıok, Malatya:

Memlekette bir lise, bir yüksek mektep yok ki bitirenler bir dernek kurmuş olmasınlar.. Acaba bunlar ne işe yarar, ne yaparlar ?

Akıl Hocası:

Çay yaparlar, ama tadını yine kendileri bilir...

★

Fadime Hayvay, Şemdinli:

Beş yaşında bir gız doğurmuş. Beyle şeyler oliyse daha ben de benim altı yaşındaki gızı evereyim, bağa bi ahıl vi baham!

Akıl Hocası:

Sende bu akıl varken başkasının aklına ne lüzum var?

★

Muammer Doğruyol, Suşehri:

Lise mezunları yedek subay olamıyacaklarmış; ben lisenin son sınıfındayım .O kadar verdiğimiz emek boşa mı gidecek? Biz ne olacağız?

Akıl Hocası:

Lise tahsilini askerlikten kaçmak için yapıyor idiyseniz, belki şimdi akıllı birer er olursunuz, emekleriniz boşa gitmemiş olur. Yok, maksat hakikaten tahsil ise, telâşa hacet yok, Üniversiteyi bitirince sizi yedeğe alırlar!.

— İnsan karda yürüyüp izini belli etmemeli...
— Ah, siz de mi mühim adamlardan birisiniz?!

— Ne daktilo biliyor, ne yazı.. Neye aldım, bil bakalım!

Betarz-ı Kudemâ

Derler

Şimdi yahşiye yamandır, derler
Bunamış pîre civandır, derler

Addedip faydalı, her faydasızı
Kâr-i meşru'a ziyandır, derler

Duysalar her ne zaman doğru kelâm
Bu ne katmerli yalandır, derler

Ne zaman nûrunu neşretse güneş
Kaplayan arzı dumandır, derler

Ne zaman etse bahâr arz-ı cemâl
Bu gelen fasl-ı hazandır, derler

(Menderes) her ne ki söylerse, hemân
Saçmadır, hep hezeyandır, derler

«Şu (Bayar) Bey nasıl insan?» dersen
Bir ağızdan: afacandır derler

Tutmayıp Mîr-i (Koraltân)a kulak
Her ne söylerse yavandır, derler

İstikaamette sebât eyleyene
Çapaçuldur, kakavandır, derler

Âşık-ı feyz-ü teaâlî olana
Mürteci'dir, dekadandır, derler

«Mürtekibdir şu adam» dersen eğer
Böyle şeyler olağandır, derler

Sorsanız hak acabâ nerde diye
Şimdi bî nâm-ü nişandır, derler

Bizce dünyâda en âkıl insan
Gerdiş-i dehre uyandır, derler

Bu tarabhânede ziraki bizim
Pîrimiz (Âtıf İnan)dır, derler

Kim sığındıysa bizim gölgemize
Hepsi pür haşmet-ü şandır, derler

Etseniz onlara (Fevzi)yi sual
O, dokuz başlı yılandır, derler.

ABDÜLBAKİ FEVZİ

— Belden yukarısı hoşuma gitti..
— Belden aşağısı da fena değil!

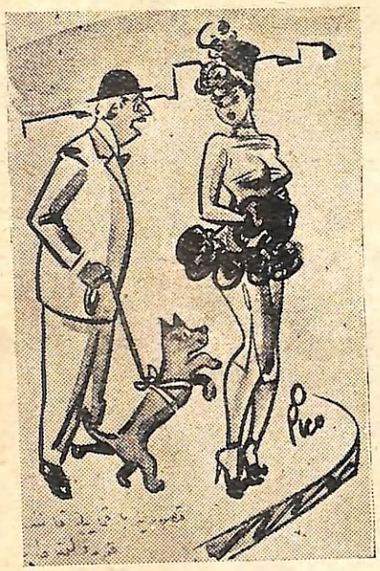

— Kurt köpeğidir.
— Belli, size çekmiş!

— Doktorum apandisitimi çıkardı, fakat beni hastaneden ne vakit çıkaracak belli değil!

— Aylardan hangi ayı seversiniz?
— Aralığı!

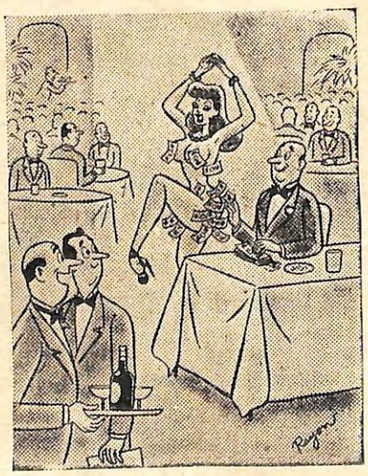

— Şu para yaman şeydir vesselâm, insanı hem giydirir, hem soyar!

— Yeni hizmetçi tuhaf kız, kahvaltıyı yatakta etmeyi âdet edindi!

— Birader, kâtiben çok deli şey doğrusu.. (Aşk) dedim aşketti!

Hikâye

SAMBA

Yazan:
Vir Gül

Hayır işlemesini severim... Hele sonunda kendime de hayrım dokunacak olursa. Benim bu huyumu bilmiş olacak ki; arkadaşlarımdan Dr. Nuri Canakıymaz geçen gün karşıma çıktı:

— Hayır işlemek ister misin? diye sordu ve ilâve etti: Bir taşla iki kuş vuracaksın.

— Hayrola, dedim. Turna avına mı çıkıyoruz?

— İşini becerirsen turnayı gözünden de vurabilirsin, yani. Ağzı var, dili yok, eli yüzü düzgün, ne söylesen vurdumduymaz bir kız alabilirsin.

— Diplomat gibi konuşmayı bırak da, dilinin altındaki baklayı çıkar, dedim. Maksadın ne söyle.

— Söyliyeyim dedi ve anlattı:

Sağır ve Dilsizler Birliğinin balosu varmış. Bir bilet on lira imiş. Sevabı da büyükmüş.

— Peki, dedik, aldık bir bilet.

Nuri:

— Damın yok mu? Bir bilet daha alsana, dedi.

— Başımı sokacak damım olsa öyle yerlerde ne işim var, dedim, on lira ile kurtuldum.

Hayrı işlemiştim, şimdi işin kendi hayrıma olan tarafı kalıyordu. Kira ile bir frak bulup bir arkadaştan da rugan iskarpin uydurdum, baloya gittim.

Beni yine Nuri karşıladı. O da hayır işlemesini ve cana kıymamasını sever çünkü.. Hararetle elimi sıktı, dans sahasına yakın bir köşede ufak bir masa ile rahat bir iskemle buldu.

— Şöyle etrafına bir bak, dedi. İstediğin kızı kaldırabilirsin.

—Peki ama, dedim, sağır ve dilsiz bir kıza meramımı nasıl anlatacağım?

Nuri güldü :

— Sorduğun şeye bak! Baloda bir kızın karşısına gidip eğilerek ve gülümsiyerek selâm verince, onu dansa kaldırmak istediğini kim anlamaz! Bizim dilsiz kızlar zannettiğinden daha zekidirler, ağzından leblebiyi kaparlar!

Bir yandan Nuriyi dinlerken bir yandan da gözlerimi etrafta dolaştırmaya başlamıştım.

Tam karşıma gelen köşedeki masada dört kız oturuyordu. Dördü de birbirinden güzeldi. Arkalarındaki masada bir iki kız daha vardı. Hiç konuşmadıklarına göre dilsiz oldukları belliydi. Yalnız, arada bir dudaklarını kıpırdatıyorlar, başlarını sallıyorlar, gülümsüyorlardı.

Bir kadeh votka yuvarladıktan sonra kalktım, dans edenlerin yanından sıyrılıp geçtim. Kızlardan en güzelinin karşısında belden aşağı bükülüp baş eğdim.

Kız, hakikaten, leb deyince leblebiyi anlar cinsindenmiş. Gülümsiyerek hemen kalktı ve kırıtarak kol açtı, bel uzattı. Bir kolumu beline dolayıp bir elimle de elini tuttum... Başladık bir ileri, bir geri gidip gelmeye: Caz samba çalıyordu çünkü..

Sambadan sonra rumba, rumbadan sonra konga, kongadan sonra tango... Derken vals, sonra swing... Beş, altı dansettik.

Caz sustu: Kız boyun büktü, ben bel büktüm. Yerlerimize ayrıldık.

Dansederken bir yandan da kızı dikiz etmiştim. Hakikaten, Nurinin dediği gibi, eli-yüzü düzgün, ağzı var, dili yok bir kızcağızdı. Gözümü boynundan, gerdanından bir türlü ayıramıyordum. Güzel kızdı doğrusu.

İçimden: «Ah! Dilsiz olmasaydı...» diyordum.

Yine içimden başka bir ses: «Fena mı?» diye cevap veriyordu. «Âlem kadının dilinden şikâyet eder. Sen bulmuşsun da bunayorsun!»

Caz tekrar çınlayıp vınlamaya başlayınca ben de yerimden fırladım, kıza tekrar bir reverans... Tekrar bir tebessüm... Tekrar rumbalar, kongalar, tangolar, sambalar...

Sambanın en hararetli yerinde, birdenbire bizim dam durakladı. Koluna biri yapışmıştı: iri yarı, yakışıklı bir delikanlı.

Ne oluyor? dememe kalmadı, afalladım.

Delikanlı:

— Aşkolsun, Kadriye! diyordu. Bir saattir hep başkasiyle dansediyorsun. Bunun için mi geldik buraya!

İçimden :«Herhalde benzetmiş olacak,» diyordum. «Tanısa kızın sağır ve dilsiz olduğunu bilir...»

Fakat bu sefer büsbütün afalladım. A! Kız cevap veriyordu! Birdenbire dillenmişti!

— Ne yapayım, Seyficiğim! diyordu. Bu heriften rahat yok ki.

Kavalye kızmıştı. Kaşlarını çatarak bir bana baktı ,bir kıza. Sonra:

— Dilin yok mu? diye çıkıştı. Reddedersin.

Kız, alaylı alaylı güldü:

— İlâhi Seyfi! Unuttun mu! Dilsizler balosu bu. Herif dilsiz ayol! Nasıl meram anlatayım...

Olduğum yerde donakalmıştım. Seyfi Kadriyeyi kolundan tuttuğu gibi aldı, sambanın geri kalan kısmını beraber tamamladılar...

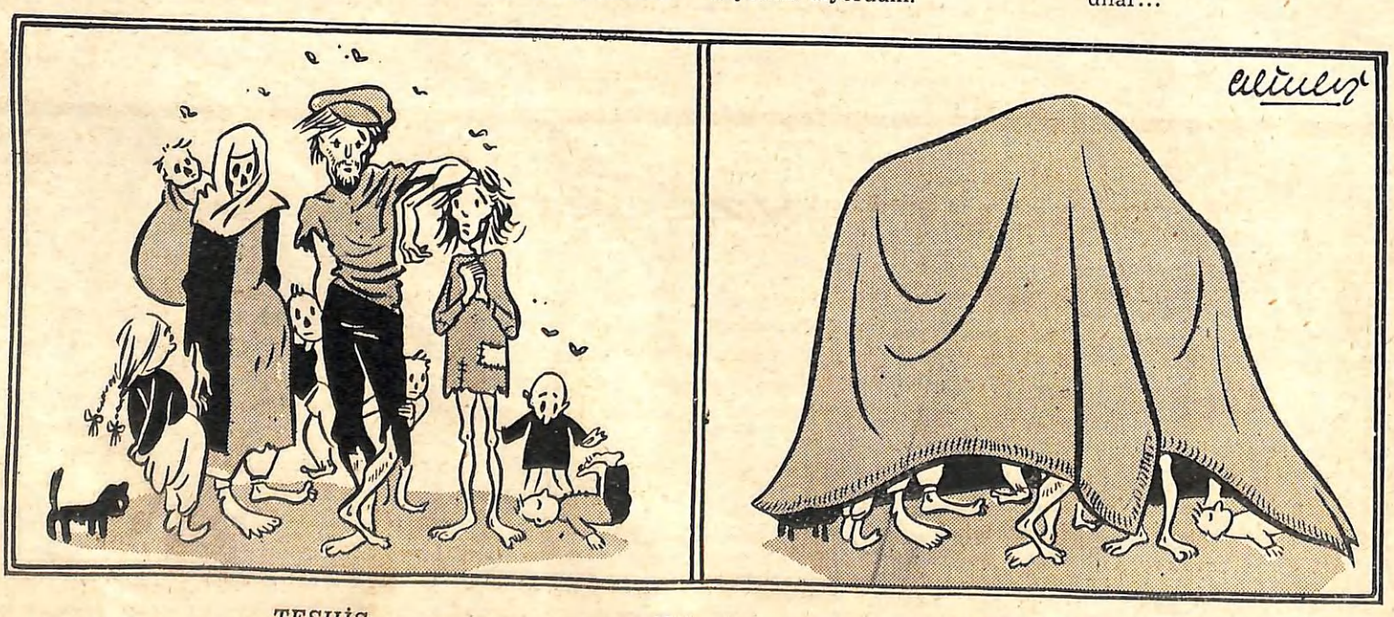

TEŞHİS VE TEDAVİ!

Çömezin Röportajları: 185

Nemiz var, Nemiz yok ?

Çizen: **RAMİZ**

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Muhalif — Bakanımız var, çakanımız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Kasap — Etimiz var, budumuz yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Köylü — Belimiz var, anamız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Kadın — Lüksümüz var, yüksüğümüz yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Şoför — Cakamız var, şakamız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Maliyeci — Kitabımız var, hesabımız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Talebe — Ölmek var, dönmek yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Memur — Pulumuz var, paramız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Hasta — Derdimiz var, dermanımız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Kodaman — Atmamız var, tutmamız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Halk — Partimiz var, pırtımız yok!

Ç. — Nemiz var, nemiz yok?

Dalkavuk — Kavuğumuz var, dalımız yok!

Tombul Teyzeden mektup !

Sevgili okuyucularım!

Aylar var ki sizlerden uzaktayım. Hattâ, bu seneye bile diyarı gurbette sizden uzak başladım. Nereleri dolaşmadım, neler görmedim bilseniz. Nihayet Amerikaya geldim. Başımdan öyle şeyler geçti, öyle maceralara karıştım ki, sizlere bunları haber vermezsem üzüntüden iğne ipliğe döneceğimi anladım. Bu ise güzelliğimi bozar...

Size bu mektubu nereden yazıyorum, bilin bakayım? Hollywood'dan ayol Hollywood'dan! Sinemanın saltanat merkezinden. İşittim ki o Karakurt olacak tilki, sözüm ona seyahatnamesinde buralardan da bahsediyormuş. Kâfir, meydanı boş bulmuş olacak. Ben size bir bir anlatayım da dinleyin. Bir kere Amerikada her şey sizin bildiklerinizden bambaşka. Amerikalılar son derece zevk sahibi insanlar. Nereden anladım diyeceksiniz.. Ölçü üzerine yaptırdığım hususî kamyonuma binip de şöyle çarşı pazar dolaşmağa çıktığım zaman sürü sürü araba peşime takılıyor. Burada her şeyin ölçüsü para. Hattâ sokakta beni görenler bile aldıkları göz zevkini kamyonuma para atarak ödemeğe çalışıyorlar. Ben de bir tarife yaptım. Bir dakika bakandan bir dolar, iki dakika seyredenden yarım dolar alıyorum. Çünkü onlar, beni iyice tetkik edebilmek için daha çok yoruluyorlar.

Sıska Dayınızı görmeyin! Dayılıkla artık pek ilişiği kalmadı ama, hep o eski Sıska... Sevgili okuyucularım, bugünlük bu kadarla kalayım. Gelecek mektubumda daha esaslı ve sıkı havadisler veririm. Bay bay!..

FIKRALAR

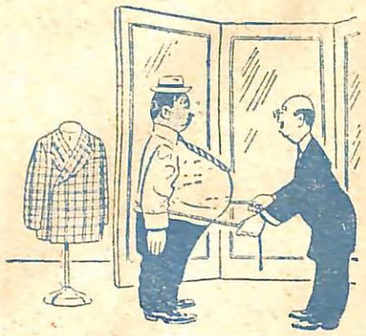

— **Ceket göbeğimi göstermesin!**
— **Merak etmeyin, ayrıca bir de harar yapacağız!**

KANCIK !

Köyden yeni gelen hizmetçi kadın evin dişi köpeğine: «kancık» diye hitap ediyordu.

Bu kelime hanımın biraz tuhafına gitmişti.

— O nasıl lâkırdı öyle, Fatma? diye çıkıştı.

Fatma hayretle sordu :

— Bu lâkırdıyı şimdiye kadar hiç duymadınız mıydı?

Hanım cevap verdi :

— Duymasına duymuştum ama, köpeklere kullanıldığını bilmiyordum!

BAHT İŞİ !

Mişon veznedarın hareketinden şüphelenmişti. Bir gün veznenin arka tarafına saklanarak onu göz hapsine aldı.

Müşteri para verdikçe veznedar kendi kendine şöyle bir bahse girişiyordu: «Yazı ise Mişonun, tura ise benim.»

Para atıyor, tura gelince liralar kendi cebine iniyordu.

Üst üste iki kere tura geldi.

Üçüncüsünde yazı gelince veznedar mızıklandı.

— Hak oyunu üçtür, dedi.

Üçüncüde yine yazı gelince: «Beş kere atacağım...» diye söylendi.

Beşincisinde de yazı geldi.

Veznedar: «Olsun, yine benim sayılır!» diyerek paraları cebine indirmek üzereydi, Mişon saklandığı yerden fırladı:

— Koy bakalım paraları kasaya! Bu sefer bal gibi ben kazandım!

TEHLİKE

Çocuk bir köpeğin önünden haykıra haykıra kaçıyordu.

Görenlerden biri sordu :

— Ne oldu, yavrum? Isırdı mı?

Çocuk cevap verdi:

— Aah! Ama, tadıma baktı!

KEHANET

Bir arkadaşı Doğan Nadiye sordu:

— Bir kadının yüzünden mazisini anlıyabilir misin?

— Onu bilmem, eğer hoşuma giden bir kadınsa nasıl bir istikbali olacağını derhal anlarım.

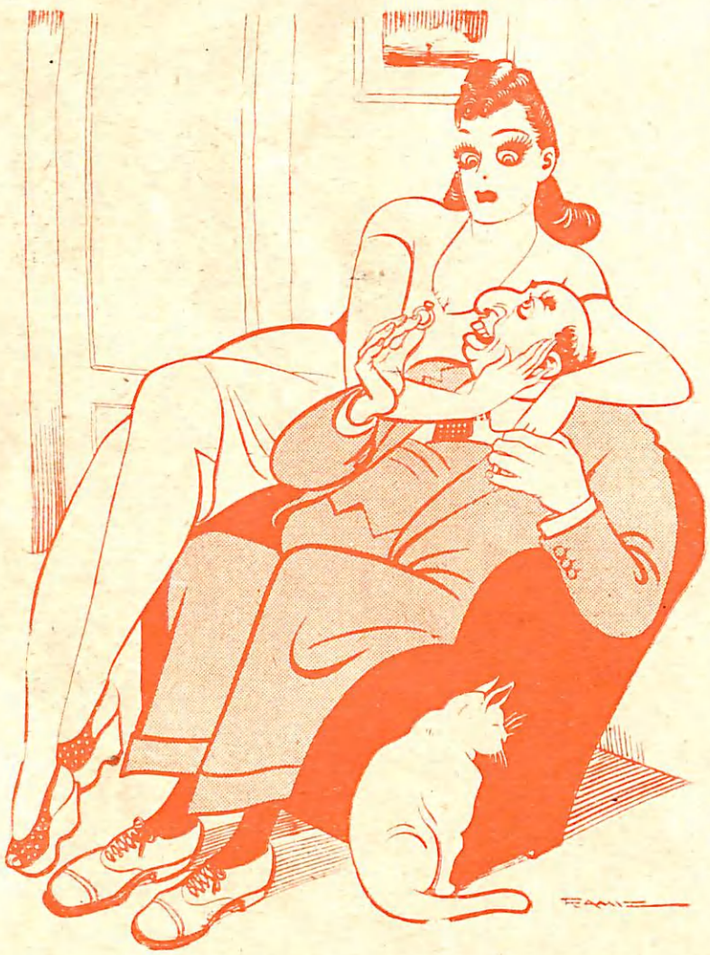

Erkek — İşte bu yüzük nişanımız için...
Kadın — Kime yutturuyorsun! Bu halis av yüzüğü!..

— **Yüz yüze gelmek istemediğiniz dostlara karşı bilhassa bu şapkayı tavsiye ederim!**

KERAMET

Meyhanede buluşmuştular. Görüşmeyeli epey oluyordu. Birisi sordu:

— Karınla aran nasıl?

— Mükemmel.

— Hiç fikir ayrılığına düştüğünüz olmuyor mu?

— Çok.

— Buna rağmen iyi geçiniyorsunuz demek?

— Evet. Çünkü fikirlerimizin ayrı olduğundan kendisine hiç bahsetmedim!

HASTALIK

Bir damarda iki mikrop karşılaşmışlardı. Bir tanesinin hali pek iyi değildi.

Öteki sordu:

— Nen var, dostum? Ne oldu?

Ahbabı cevap verdi:

— Aman, yanıma yaklaşma, azizim. Penisiline yakalandım galiba...

LÜKS HAYAT

Moiz Rebekayı parası için almıştı. Mükellef bir apartmana yerleştiler, müthiş bir otomobil aldılar ve lüks bir hayat yaşamaya başladılar. Rebeka, bu lüks hayatın kendisi sayesinde olduğunu ikide-bir kocasına hatırlatıyordu:

Bir gece sinemaya gittiler.

Rebeka yine hatırlattı:

— Benin parasi olmasaydı sen bu filmi yoremezdin. Moiz.

Moizin artık canına tak demişti. Cevap verdi:

— Senin parasi olmasaydı sen de benim yüzümü yoremezdin, Rebeka!

Sayı: 185

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah

— Pek kapalı, ne demek istediği anlaşılmıyor!